

Tisk a informace

Soudní dvůr Evropské unie
TISKOVÁ ZPRÁVA č. 35/20
V Lucemburku dne 26. března 2020

Rozsudek ve spojených věcech C-558/18 a C-563/18
Miasto Łowicz a Prokurator Generalny

Soudní dvůr prohlásil, že dvě žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce, které se týkají polských opatření z roku 2017 zavádějících režim kárného řízení proti soudcům, jsou nepřipustné

Skutečnost, že vnitrostátní soudce položil předběžnou otázku, která se ukáže nepřipustnou, však nemůže vést ke kárným řízením proti tomuto soudci

Velký senát Soudního dvora v rozsudku ze dne 26. března 2020, **Miasto Łowicz a Prokurator Generalny** (spojené věci C-558/18 a C-563/18), prohlásil žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce podané Krajským soudem v Lodži (Polsko) a Krajským soudem ve Varšavě (Polsko) za nepřipustné. V těchto dvou žádostech **předkládající soudy v podstatě položily Soudnímu dvoru otázku souladu nové polské právní úpravy, která se týká kárného režimu soudců, s právem jednotlivců na účinnou právní ochranu** zaručeným článkem 19 odst. 1 druhým pododstavcem SEU.

První věc (C-558/18) spadá do rámce sporu mezi městem Łowicz v Polsku a Státní pokladnou, který se týká žádosti o vyplacení veřejných dotací. Předkládající soud upřesnil, že je pravděpodobné, že rozhodnutí, které vydá v projednávané věci, bude pro Státní pokladnu nepříznivé. Druhá věc (C-563/18) se týká trestního řízení zahájeného proti třem osobám pro trestné činy, kterých se dopustily v roce 2002 a 2003, přičemž předkládající soud musí zvážit mimořádné snížení jejich trestu, jelikož spolupracovaly s orgány činnými v trestním řízení a přiznaly se k vytýkaným skutkům. Obě žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce svědčí o obavách z kárných řízení, která by mohla být proti samosoudci v každé z daných věcí zahájena v důsledku takových rozhodnutí. Předkládající soudy poukazují na nedávné legislativní změny, k nimž došlo v Polsku a které podle jejich názoru vedou k ohrožení objektivitě a nestranosti kárných řízení proti soudcům a je jimi dotčena nezávislost polských soudů. Předkládající soudy, které zdůrazňují především značný vliv, který má nyní ministr spravedlnosti v rámci kárných řízení proti soudcům obecných soudů, vyzdvihují neexistenci odpovídajících záruk spojených s tímto vlivem. **Předkládající soudy jsou toho názoru, že takto koncipovaná kárná řízení poskytují zákonodárné a výkonné moci prostředek, jak soudce, jejichž rozhodnutí jsou pro ně nepříznivá, zbavit funkce, čímž ovlivňují soudní rozhodnutí, která mají tito soudci přijmout.**

Soudní dvůr nejprve potvrdil svou pravomoc k výkladu čl. 19 odst. 1 druhého pododstavce SEU a poté se zabýval přípustností obou těchto žádostí o rozhodnutí o předběžné otázce. V tomto ohledu nejprve připomněl, že podle článku 267 SFEU musí být požadované rozhodnutí o předběžné otázce „nezbytné“ k tomu, aby předkládající soud mohl „vynést svůj rozsudek“. Rovněž upřesnil, že na základě tohoto ustanovení, jak bylo vyloženo v judikatuře Soudního dvora, řízení o předběžné otázce zejména předpokládá, že před vnitrostátními soudy skutečně probíhá spor, v jehož rámci mají vnitrostátní soudy zohlednit rozsudek vydaný v řízení o předběžné otázce. Soudní dvůr, který poukázal na zvláštnost své úlohy v rámci řízení o předběžné otázce, a sice napomáhat předkládajícímu soudu při řešení konkrétního sporu, který mu byl předložen, dále uvedl, že vztah musí existovat mezi tímto sporem a ustanoveními unijního práva, jejichž výklad je požadován. Tento vztah musí být takový, aby byl tento výklad objektivně nezbytný pro rozhodnutí, které musí předkládající soud přijmout.

V projednávaném případě **Soudní dvůr zaprvé konstatoval, že spory v původních řízeních nevykazují žádný vztah s unijním právem**, zejména s čl. 19 odst. 1 druhým pododstavcem SEU,

kterého se týkají předběžné otázky. Rozhodl tedy, že předkládající soudy nemají uplatnit toto právo pro účely rozhodnutí o meritě těchto sporů. Soudní dvůr, který zadruhé připomněl, že již rozhodl, že jsou přípustné otázky týkající se výkladu procesních ustanovení unijního práva, která je dotýčný předkládající soud povinen použít k vynesení svého rozsudku¹, uvedl, že otázky položené v obou projednávaných věcech takový dosah nemají. Zatřetí Soudní dvůr uvedl, že odpověď na tyto otázky patrně ani nemůže poskytnout předkládajícím soudům výklad unijního práva, který by jim umožnil rozhodnout o procesních otázkách vnitrostátního práva před tím, než budou moci případně rozhodnout o meritě sporů v původních řízeních². **Soudní dvůr proto rozhodl, že z předkládacích rozhodnutí nevyplývá, že by mezi ustanovením unijního práva, kterého se týkají předběžné otázky, a spory v původních řízeních existoval vztah, který by požadovaný výklad činil nezbytným k tomu, aby předkládající soudy mohly na základě závěrů vyplývajících z takového výkladu vynést své rozsudky. Měl tedy za to, že položené otázky mají obecnou povahu, takže žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce musí být prohlášeny za nepřipustné.**

Soudní dvůr konečně připomněl, že nelze připustit, aby byli vnitrostátní soudci na základě vnitrostátních ustanovení vystaveni kárným řízením z důvodu, že předložili Soudnímu dvoru žádost o rozhodnutí o předběžné otázce³. Taková vyhlídka kárného řízení totiž může u dotýčných vnitrostátních soudců narušit účinné využití možnosti obrátit se na Soudní dvůr a účinný výkon funkcí soudce pověřeného uplatňováním unijního práva, které jsou jim uděleny Smlouvami. Soudní dvůr v tomto ohledu upřesnil, že skutečnost, že nebudou z tohoto důvodu vystaveni takovým kárným řízením nebo sankcím, představuje mimo jiné záruku vlastní jejich nezávislosti.

UPOZORNĚNÍ: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce umožňuje soudům členských států, aby v rámci sporu, který projednávají, položily Soudnímu dvoru otázky týkající se výkladu práva Unie nebo platnosti aktu Unie. Soudní dvůr nerozhoduje ve sporu před vnitrostátním soudem. Vnitrostátní soud musí věc rozhodnout v souladu s rozhodnutím Soudního dvora. Toto rozhodnutí je stejně tak závazné pro ostatní vnitrostátní soudy, které případně budou projednávat podobný problém.

Neoficiální dokument pro potřeby sdělovacích prostředků, který nezavazuje Soudní dvůr.

[Úplné znění](#) rozsudku se zveřejňuje na internetové stránce CURIA v den vyhlášení.

Kontaktní osoba pro tisk: Balázs Lehóczki 📞 (+352) 4303 5499

---

¹ Rozsudek Soudního dvora ze dne 17. února 2011, Weryński (C-283/09); viz také [TZ č. 7/11](#).

² Rozsudek Soudního dvora ze dne 19. listopadu 2019, A. K. a další (Nezávislost kárného kolegia Nejvyššího soudu) (spojené věci [C-585/18](#), [C-624/18](#) a [C-625/18](#)); viz také [TZ č. 145/19](#).

³ Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 1. října 2018, Miasto Łowicz et Prokuratura Okręgowa w Płocku (spojené věci [C-558/18](#) a [C-563/18](#)).